

Said Nursi: “Bu bayramda bu bayrağı takmak hakkımdır!”

Yıl 1947.

Afyon Hapishanesi Müdürü Mehmet Kayıhan'ın bir Cumhuriyet Bayramında, Said Nursî'nin koğuşuna astırdığı bayrak hâdisesi, sanki onu yanlış anlayanlara ders verecek ve nesilden nesile intikale edecek, kaderin hazırladığı bir ders programıdır.

Güya Bediüzzaman, koğuşuna asılan bu bayrağı istemeyecek, reddedecek, yırtacak veya yırttıracak. Müdür eliyle hazırlatılan bu plan da böylece maksadına erişmiş olacak.

Halbuki Üstad Said Nursî, koğuşuna asılan bayrağı görünce, şu notu hapishane müdürüne gönderiyor:

“Müdür Bey, size teşekkür ederim ki, Kurtuluş Bayramının bayrağını koğuşuma taktırdınız. Harekât-ı milliyede İstanbul'da, İngiliz ve Yunan aleyhindeki 'Hutuvat-ı Sitte' eserimi tab' ve neşrile, belki bir fırka asker kadar hizmet ettiğimi Ankara bildi ki; Mustafa Kemal şifre ile iki defa beni Ankara'ya taltif için istedi. Hattâ demişti: 'Bu kahraman Hoca bize lâzımdır.' Demek benim bu bayramda, bu bayrağı takmak hakkımdır.”

Aslında geçmişten bugüne ve bugünden geleceğe hakikî mânasıyla Cumhuriyeti mânen ve fikren hayata geçiren, yaşanabilir ve yaşatılabilir kılan, (kendi ifadesiyle) dindar bir cumhuriyetçi olan Said Nursî'nin fikirleridir. Onun seksen küsur yıllık hayatı bunun ispatıdır. Daha mühimi, Kur'ana dayanan eserleri ve Cumhuriyeti, Hulefa-i Raşidin'in sistemiyle irtibatlandıran fikirleri bütün tazeliğini korumaktadır.

Doksan yedi yıllık Cumhuriyetin ilanından bugüne, onun ruhunu rencide eden ve mânasıyla asla bağdaşmayan eylem ve fikirler sözde cumhuriyetçilerden sudur etmiştir.

Çünkü Cumhuriyet tarihinde ülkemiz, maalesef sıkıyönetim ve olağanüstü halleri çok defa yaşayarak bugünlere gelmiştir.

21. yüzyılda hâlâ darbe teşebbüslerine, hâlâ devletçe olağanüstü hal uygulamalarına maruz kalınmışsa, çok açık ve net bir ifadeyle bu hal; milletçe ve devletçe takip edilmesi gereken doğru yolun ve istikametli çizginin tam bulunamamış, demokrasinin hâlâ hazmedilememiş olmasının, kurtuluş reçetelerinin yanlış kaplarda sunulmasının ve yanlış kaplarda aranmasının açık göstergesidir.

Bugüne kadar olanlar oldu. Bari bundan sonra adımlar düzgün atılsa.. Bari bundan sonra aynı hatalara düşülmese.. İbret alında ki, tarih tekerrür etmese..

Belli ki Allah (cc) ÷lkemizi koruyor, inayetini esirgemiyor. En ağır ve en dehşetli felâketi bile bir “uyarıcılık” mesabesinde, “aklı başa aldırma” noktasında tutuyor. Belli ki, bu ÷lkenin ind-i îlâhîde ve yeryüzünde bir ayrıcalığı vardır.

Bugün ÷lkede her alanda “olağanüstü olumsuzluk hali” yaşıyor.

Geliniz bu olumsuz gidişatın mecrasını el birliği ile müsbet alana kaydıralım.

İnsanca, Müslümanca ve hür yaşayabildiğimiz yeni bir Türkiye özlemi içinde, olumsuz gidişattaki olağanüstü halimizin, yine olağanüstü bir inayetle olumlu gidişata dönüşmesi için fiilî ve kavî duamızı yapalım.

Ve son olarak, Yeni Asya’nın 21.02.1970 ilk sayısının başyazısından bazı pasajlar aktaralım. Sanki bugün yazılmış gibi..

“Cumhuriyetin beşinci Asr-ı Saadet, demokrasinin beşinci de Asya’dır. İslâm demokrasisinin en muhteşem, en heybetli, en âdil, en faziletli idaresine Asya sahne olmuş, Asya’nın evlâdı olan Türk milleti de bu kıt’a üzerinde İslâm olmuş, bu kıt’a üzerinde İslâmın bayraktarlığını yapmıştır.”

“Asya, hak, adâlet ve fazilet mektebidir. İnsanlığın terbiyegâhı olmuştur. İnsanlığın kıblesi de Asya üzerindedir. Asya bugün geri kalmışsa, fazilet ve adâlet yerine, zulüm ve şerre sahne olmuşsa, bu sînesinde barındırdığı cevherin işletilememesi yüzünden olmuştur.”

“Asya insanı Avrupalıların esareti altına girmişse, bu, İslâmın emrettiği şûrâyı, meşvereti, istişareyi terk etmesinden olmuştur.

Evet, “Asya’nın bahtının miftahı meşveret ve şûrâdır.” Onun bahtını, talihini açacak, onu geliştirip inkişaf ettirecek istibdat değil, diktatörlük değil, tahakküm değil; şûrâdır, meşverettir, cumhuriyettir... Yeni Asya, işte bu mâdeni işletmek, bu cevheri yeniden ortaya çıkarmak için gazetemize isim olmuştur.”